

Declaració institucional del 8 de març de 2023, Dia Internacional de les Dones

No naixem feministes; podríem dir, adaptant la icònica frase de Simone de Beauvoir, que arribem a ser-ho. Aquest esdevenir feministes no és necessàriament un acte conscient ni passa per haver llegit tota la producció teòrica dels darrers tres segles contra la normalitat patriarcal. Ni tan sols passa per conèixer la lluita de tantes dones que ens han precedit per aconseguir els drets que tenim avui.

De fet, el patriarcat s'ha ocupat d'invisibilitzar-les, de fer caure en l'oblit les seves aportacions. És més, el patriarcat ha treballat de manera incansable per escarnir i reprimir les feministes que l'han desemmascarat. I ho ha fet amb un objectiu molt clar: que reneguem del moviment sociopolític que lluita per acabar amb aquest sistema d'opressió i perquè ens incomodi identificar-nos com a feministes.

Però ni així s'ha sortit amb la seva. Ens fem feministes perquè ens neguem a acceptar com a normals les desigualtats, les discriminacions i les violències que condicionen la nostra vida, la de totes les dones.

Que no et sembla normal cobrar menys per la mateixa feina o que els treballs més feminitzats estiguin més precaritzats? Feminista. Que no et sembla normal que les dones carreguem amb la major part del treball domèstic i de cures, que no ens quedi temps per a nosaltres mateixes i que la societat ens eduqui per creure que ho fem com un acte d'amor i d'empatia natural? Feminista. Que t'irrita que s'identifiquin els colors i les joguines amb el gènere dels infants, o que certs esports s'associïn amb les dones i altres estiguin marcats com a masculins? Feminista.

Que t'indigna que s'imposin uns cànons de bellesa irreals que posen en risc la nostra autoestima i salut o que la publicitat cosifiqui les dones i hipersexualitzi les nenes? Doblement feminista. Que et sembla intolerable que la menstruació o la menopausa encara estiguin envoltades de tabús i que els productes mensuals no siguin gratuïts? Fe-mi-nis-ta.

Si t'exasperen les taules, tertúlies i cartelleres sense cap dona i ja et cansa l'excusa que no n'han «trobat» cap. Si estàs farta que et preguntin quan seràs mare, o per què no has volgut ser-ho, o que et diguin com has d'exercir la maternitat. Feminista. Si creus que sense educació sexual no hi ha relacions igualitàries i respectuoses basades en el consentiment. Tu ets mooooolt feminista.

Si et rebel·la que a la feina et tractin de nena, que es qüestioni la teva vàlua professional o que s'escampin rumors sobre favors sexuals quan ocupes un lloc de responsabilitat, ets feminista. Si t'enerven els comentaris no desitjats sobre el teu cos o que et xiulin pel carrer. Si estàs farta dels imaginaris del terror sexual que limiten la teva llibertat i l'ús de l'espai públic, mentre que la major part dels agressors sexuals són coneguts de l'entorn més proper. Clarament feminista.

Si estàs fart que t'imposin una masculinitat que es mesura sovint a partir de l'agressivitat, ets feminista. Si vols expressar lliurement les teves emocions, ets feminista. Si creus que ser gelós, controlador i possessiu no té res a veure amb l'amor; també, feminista. Si comparteixes les tasques domèstiques i de cures, acompanyes les teves criatures a la consulta mèdica o et preocupes de saber quin dia fan gimnàstica a

l'escola i els prepares la bossa; fe-mi-nis-ta, sí. Si rebutges les bromes masclistes i no estàs disposat a tolerar que cap amic teu faci el «bavós» quan sortiu de festa; feminista, és clar. Si assumeixes el compromís actiu de combatre el masclisme, cada dia, en tots els espais; que sí, que ets feminista. I no ho ets perquè tinguis mare, germanes o filles. Ets feminista simplement perquè et resulta insuportable la normalitat patriarcal.

Com diu Angela Davis, hem de deixar d'acceptar les coses que no podem canviar, i canviar tot allò que no podem acceptar. Ens necessitem totes i tots per fer possible la normalitat feminista a les famílies, els centres educatius, els llocs de treball, els espais d'oci, les associacions i les institucions polítiques. A tot arreu! Una normalitat feminista que també ha de ser antiracista, transinclusiva, sense discriminacions per raó d'orientació sexual, d'edat, de classe social, de nacionalitat o de discapacitat, perquè els feminismes són justícia global.

No importa quan t'hagis sumat a aquest sentit comú feminista. En els feminismes, tot és començar!